

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 3 listopada 2015 r.

Poz. 3828

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.295.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 2 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 poz. 1515) stwierdzam nieważność uchwały Nr XI/57/2015 Rady Miejskiej w Młynarach z dnia 29 września 2015 r w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Młynary, w części dotyczącej:

- w § 5: ust. 2 pkt 7 oraz w ust. 2 w zakresie sformułowania: ...”a w przypadku jego nieobecności osoba wskazana przez przewodniczącego”;
- w § 43: ust. 10, w zakresie sformułowania „ Przewodniczący Komisji Rewizyjnej może powołać osoby spoza Rady, niezbędne do przeprowadzenia kontroli, tworząc tym samym zespół kontrolny” oraz ust. 13;
- § 44 ust. 1;
- § 61.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Młynarach na sesji w dniu 29 września 2015 r., na podstawie art. 5 ust.3, art. 11b ust. 3, art. 14, art. 18 ust. 2 pkt 1, art. 18a ust. 2 i 5, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 22 ust.1 i ust. 2, art. 37a oraz 40 ust.2 pkt 1 i art. 51 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, uchwaliła Statut Gminy Młynary.

W ramach uchwalonego Statutu Gminy, Rada wprowadziła regulacje, o których mowa w sentencji rozstrzygnięcia naruszające prawo.

W § 5 ust. 2 uchwały, określone zostały obowiązki Przewodniczącego Rady, a w przypadku jego nieobecności Wiceprzewodniczącego. W ramach powyższych obowiązków, Rada wyposażyla Przewodniczącego m.in. w kompetencję do czuwania nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania przez radnych ich mandatu – pkt 7. Tymczasem kompetencje przewodniczącego rady gminy, a w jego zastępstwie wiceprzewodniczącego, zostały określone w art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, mają one charakter wyłączny i nie obejmują obowiązku, o którym mowa w kwestionowanym zapisie. Statut może precyzować zadania przewodniczącego, nie może zaś nakładać na niego innych obowiązków, ani przyznawać mu innych kompetencji niż te, które wynikają z ustawy, a nie mieszczą się w pojęciu "organizowanie pracy rady i prowadzenie obrad rady". Jednocześnie, należy nadmienić, iż brak jest w ustawie o samorządzie gminnym przepisu, na podstawie którego rada gminy mogłaby wyposażyc osobę pełniącą funkcję przewodniczącego rady w dodatkowe prawa lub obowiązki, inne niż wskazane w ustawie. Powyższe uwagi należy również odnieść do postanowień § 43 ust. 13 uchwały, z którego wynika, iż w przypadku odmowy zaakceptowania składu zespołu kontrolnego Komisji Rewizyjnej przez Przewodniczącego sprawę rozstrzyga Rada na najbliższej sesji. Rada Miejska w Młynarach wprowadzając kwestionowany zapis Statutu wyposażyla przewodniczącego w uprawnienie niemieszczące się w zakresie uprawnień i obowiązków wynikającym z powołanego art. 19 ust. 2 ustawy. W ramach organizowania pracy rady, co wynika z powołanego przepisu, mieści się koordynowanie prac komisji rady, jednak uprawnienie przewodniczącego – w postaci akceptacji składu zespołu kontrolnego komisji rewizyjnej nie stanowi koordynacji prac komisji. Zgodnie z definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego PWN, koordynacja to - organizowanie działań wykonywanych wspólnie przez wiele osób oraz harmonijny przebieg lub funkcjonowanie czegoś.

W ust. 2 § 5 Regulaminu, Rada Miejska postanowiła, iż w przypadku opuszczenia obrad w czasie sesji przez Przewodniczącego, dalszą część obrad prowadzi Wiceprzewodniczący, a w przypadku jego nieobecności osoba wskazana przez przewodniczącego.

Stosownie do wyżej powołanego art. 19 ust. 2 zd. 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym, przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. W przypadku natomiast nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem.

Kwestionowany zapis narusza postanowienia art. 19 ust. 2 ustawy.

Z powołanych zapisów art. 19 ust. 2 ustawy jednoznacznie wynika, iż jedyną osobą, która jest uprawniona do zastępowania przewodniczącego jest wiceprzewodniczący. Brak jest natomiast kompetencji rady gminy do rozszerzenia uprawnień przewodniczącego rady o możliwość wskazywania osoby do prowadzenia obrad w przypadku konieczności opuszczenia przez niego trwającej sesji, gdy w obradach nie uczestniczy wiceprzewodniczący rady. Należy nadmienić, iż zgodnie ze stanowiskiem judykatury uchwała rady gminy podjęta w głosowaniu, któremu przewodniczyła osoba nieuprawniona jest nieważna (m.in. wyrok WSA w Krakowie sygn. akt: III SA/Kr 784/07). Z taka sytuacja mielibyśmy do czynienia gdyby głosowanie na sesji prowadziła osoba, o której mowa w kwestionowanym zapisie.

W rozdziale 6 uchwały, Rada wprowadzając regulacje dotyczące komisji, w § 43 ust. 10 oraz w § 44 ust. 1 odpowiednio postanowiła, iż kontrolę przeprowadza Komisja Rewizyjna bądź zespół kontrolny Komisji. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej może powołać osoby spoza Rady, niezbędne do przeprowadzenia kontroli, tworząc tym samym zespół kontrolny oraz iż na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli Komisja Rewizyjna występuje z wnioskiem do Rady Miejskiej w celu wydania przez nią zaleceń pokontrolnych zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, zapobieżenia im w przyszłości oraz usprawnienia działalności, która była przedmiotem kontroli.

Postanowienia te rażąco naruszają art. 18a powołanej wyżej ustawy. Treść niniejszego przepisu jednoznacznie wskazuje, iż wyłącznie rada gminy ustala skład komisji rewizyjnej, w której skład wchodzi radni, w tym przedstawiciele wszystkich klubów. Zasady i tryb działania określa statut gminy. Z treści statutu, w ramach powyższej regulacji, wynika iż kontrolę przeprowadza komisja rewizyjna bądź zespół kontrolny do prowadzenia poszczególnych kontroli, jednakże zespół ten składa się z członków komisji rewizyjnej, których powołała rada gminy. Wprowadzenie natomiast możliwości, powołania osób spoza rady gminy, prowadzi do sytuacji, iż uprawnienia kontrolne powierzone zostały też innym osobom niż radnym, a to jak wynika z powołanego art. 18a ustawy jest niedopuszczalne.

Również postanowienie § 44 ust. 1 uchwały, wprowadzające obowiązek występowania do Rady Miejskiej w celu wydania przez nią zaleceń pokontrolnych (...), narusza zadania przewidziane dla komisji rewizyjnej przez ustawodawcę. Ustawodawca przewiduje możliwość wykonywania przez komisje zadań zleconych przez radę, niemniej jednak ogranicza je do zadań w zakresie kontroli. Nie daje kompetencji radzie do przyznawania komisji rewizyjnej dodatkowych uprawnień, wykraczających poza zakres unormowania ustawowego, czy nakładania dodatkowych obowiązków. Statut natomiast winien regulować zasady i tryb działania komisji. W ocenie organu nadzoru, obowiązek nałożony na Komisję Rewizyjną w kwestionowanym zapisie, dotyczący występowania z wnioskiem w celu wydania przez Radę Miejską zaleceń pokontrolnych (...) wykracza poza ramy regulacji statutowej.

W § 61 uchwały, wprowadzono regulacje dotyczące przekazywania mienia komunalnego do korzystania jednostkom pomocniczym gminy.

Przedmiotem regulacji statutowej jest, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, **ustrój gminy**. W obrębie tak rozumianej regulacji mieszczą się, m.in. sprawy organizacji wewnętrznej oraz trybu pracy organów gminy. Należy zatem uznać, iż postanowienia kwestionowanego zapisu - § 61 uchwały, a odnoszące się do podejmowania uchwały w sprawie przekazania mienia komunalnego jednostce pomocniczej gminy, nie stanowią materii statutowej.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 7 wyżej powołanej ustawy, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy ustalanie zasad przekazywania jednostkom pomocniczym gminy składników mienia do korzystania oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez te jednostki. Zgodnie z powyższym przepisem, rada gminy posiada kompetencje do określenia zasad przekazywania jednostkom pomocniczym gminy

składników mienia winny one jednak znaleźć odzwierciedlenie, w drodze odrębnej uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego.

Należy również wskazać, iż w § 8 ust. 2 uchwały wkradł się błąd redakcyjny, dotyczący odwołania do wskazanych w nim ustępów. Również, zdaniem organu nadzoru, winien zostać doprecyzowany zapis § 10 ust. 2 uchwały, co do „innej formy” przekazywania zawiadomień, projektów uchwał i innych materiałów na sesję rady i posiedzenia komisji.

Przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego i wymaga, aby jej przepisy był skonstruowane poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Tego rodzaju bowiem błędy oraz brak precyzyjnych sformułowań, mogą wpłynąć na niewłaściwą interpretację poszczególnych zapisów.

W związku z powyższym, należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Grażyna Kluge
WICEWOJEWODA